

РЕШЕНИЕ

№ 2031

гр. София, 14.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 12.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **9649** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно –осигурителен процесуален кодекс /ДОПК/ във връзка с чл.4 от Закона за местните данъци и такси./ЗМДТ/

Образувано е жалба от И. В. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв.К. Комарски с посочен в жалбата съдебен адрес – [населено място], [улица], вх.А, ет.2, ап.5 срещу Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107 ал.3 от ДОПК № 504/ 28.05.2019г., , издаден от Х. Д. –старши инспектор по приходите в отдел „ОП-С./Т.“ на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, с който по отношение на И. В. Д. за периода 01.01.2014г. -31.12.2018г. е определен данък МПС за автомобил с рег. [рег.номер на МПС] в общ размер на 105 лева и лихви към 28.05.2019г. в размер на 29,19 лева, потвърден с Решение № СФД19-РД28-189/09.07.2019г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община.

В жалбата се сочи, че издаденото решение е неправилно, немотивирано, незаконосъобразно, издадено при нарушение на материалните и процесуалните правила. Твърди се, че грубо е нарушена процедурата по издаване на оспорения акт, тъй като е получил уведомление за предявяване на материалите по административното производство едва след като е издаден индивидуалният административен акт. Не е взел участие в производството и не е имал възможност да направи възражения.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява, представя писмено становище по същество. Не претендира разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция "Общински приходи към Направление „Финанси и стопанска дейност" при Столична община, редовно призван, се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата и смята, че оспореният акт е законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административният съд, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните, събраните по делото доказателства, и извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят И. В. Д., е собственик на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС], марка „Ф. С.“ с номер на рамата WF0AXXGVBGG33511.

За автомобила, жалбоподателят е подал декларация по чл.54 ал.1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ с вх.№ Т177318/01.01.1998г., като е открита партида SA2565AMI_980101.

На 06.03.2017г на основание чл.143 ал.10 от Закона за движение по пътищата е прекратена регистрацията на автомобила въз основа на получено уведомление от ГФ, че по отношение на автомобила не е сключена застраховка „Гражданска отговорност“.

На 04.04.2019г. е прекратена регистрацията на автомобила поради разкомплектоване, като са върнати два броя рег.табели в Отдел „Пътна полиция“ -СДВР

На 05.04.2019г. жалбоподателят е подал заявление до Столична община – Дирекция „Общински приходи“, отдел ОП“С.-Т.“ за отписване на публични общински вземания на основание чл.171 и сл.от ДОПК по отношение на МПС - лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС], марка „Ф. С.“, като е посочил, че задълженията са от преди 2014г.

До момента на депозиране на искането задължения за данък МПС за процесния период 2014г-2018г. не са заплащани.

В тази връзка и предвид обстоятелството, че не са платени задълженията на жалбоподателя за данък върху МПС-то за периода 2014г.-2018г., с Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107 ал. 3 от ДОПК № 249-1/28.03.2019г.г., издаден от Е. С. – старши инспектор в Столична община, са определени задължения за данък върху превозните средства за периода 01.01.2014 г. до 31.12.2018г.

Цитираният акт е обжалван пред по –горестоящият административен орган – Директор на Дирекция „Общински приходи“ в Столична община, който с Решение № СФД19-РД28-131/25.04.2019 г. е отменил оспореният акт, като е върната преписката на Началника на отдел „Общински приходи – С./Т. на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при СО и го е задължил в това си качество да определи друг административен орган по приходите, който да образува, проведе и приключи законосъобразно ново, повторно административно производство по чл.107 ал.3 от ДОПК.

С Нареджане № ДЛЦ19-ГР94-849 (5)/20.05.2019г. е образувано административно производство по чл. 107 от ДОПК, за определяне на данъчни задължения по ЗМДТ – по отношение на задълженото лице И. В. Д. за местни данъци и такси за от 01.01.2014 г. до 31.12.2018 г. с предмет лек автомобил автомобил с рег. [рег.номер на МПС], марка „Ф. С.“ с номер на рамата WF0AXXGVBGG33511.

На 28.05.2019 г., с Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107 ал. 3

от ДОПК № 504/ 28.05.2019г., издаден от Х. Д. –старши инспектор по приходите в отдел „ОП-С./Т.“ на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, с който по отношение на И. В. Д. за периода 01.01.2014г. -31.12.2018г. е определен данък МПС за автомобил с рег. [рег.номер на МПС] в общ размер на 105 лева и лихви към 28.05.2019г. в размер на 29,19 лева

На 09.07.2019 г. е издадено решение № СФД19-РД28-189/ 09 .07.2019 г. от директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, с което е потвърдил Акт за установяване на данъчно задължение по чл. 107 ал. 3 № 504/ 28.05.2019г., издаден от Х. Д. –старши инспектор по приходите в отдел „ОП-С./Т.“ на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община,

В хода на съдебното производство като писмени доказателства е приета административната преписка, справка от Централна база на АИС-КАТ/ по история на регистрацията на автомобила . Въпреки предоставената му възможност, жалбоподателят не е направил искания за събиране на доказателства и не е представил такива.

Въз основа на установените по делото факти, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е допустима. Подадена е в предвидения в чл. 156, ал. 1 от ДОПК преклузивен срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес. Жалбата е подадена и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като предмет на оспорване е АУЗД, който е потвърден при обжалването му по административен ред от Директора на Дирекция "Общински приходи" при Столична Община, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП, съгласно чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ във връзка с чл. 107, ал. 4 от ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният АУЗД е издаден от служител на общинската администрация – инспектор в отдел „Общински приходи С./Т.“ на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община/съгласно приложено допълнително споразумение към трудов договор № РД-15-5169/28.05.2015г. – лист 58 от делото/, имащ правата и задълженията на орган по приходите, определен със Заповед № СОА18-РД09-1394/05.12.2018 г. на Кмета на Столична общината / лист 57 от делото/, и следователно е издаден от компетентен административен орган по смисъла на чл. 4, ал. 1 във връзка с ал. 3, изр. 1, предл. 1 и ал. 4 от ЗМДТ.

Спазена е установената от закона форма – актът е писмен, посочени са фактическите и правни основания за издаването му.

Във връзка с направените възражения на жалбоподателя, че нареждането от 20.05.2019г., му е връчено на 29.05.2019г., един ден след издаване на оспорения акт и по този начин са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съдът следва да отбележи следното:

Действително, нареждането от 20.05.2019г./приложено на лист 49-53 от делото/ е връчено на жалбоподателя на 29.05.2019г., а Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107 ал. 3 от ДОПК № 504/ 28.05.2019г., предмет на настоящото производство е издаден на 28.05.2019г. Този факт, действително е лишил жалбоподателя да участва в производството, но едновременно с това не следва да се

квалифицира като съществено нарушение. Това е така, защото нито с жалбата, депозирана пред решаващия орган – Директора на Дирекция „Общински приходи“ към „Направление“ Финанси и стопанска дейност“ при СО, нито с жалбата депозирана пред АССГ в настоящото съдебно производство, жалбоподателя е представил нови доказателства или е направил искане за събиране на такива, съответно е изложил обстоятелства, извън вече известните на административния орган. Съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което в случай че не би било допуснато ще доведе до друг правен резултат, различен от настоящия, а именно издаване на друг индивидуален административен акт с коренно различно съдържание. Следва да се отчете и обстоятелството, че жалбоподателят не оспорва фактът, че не са плащани данъци по отношение на собственото му МПС за процесния период 2014г.-2019г.

Отделно от това, оспорвайки законосъобразността на АУЗД, не е ангажирал доказателства в съдебното производство и не е направил искания за събиране на такива.

Предвид това, съдът намира, че в хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В глава XIV от ДОПК са регламентирани способите за установяване на данъци и задължителните осигурителни вноски, като от тях за местните данъци и такси са приложими два способа: предварително установяване, което се осъществява с акт за установяване на задължение по данни от декларация по чл.107 ал.3 от ДОПК и установяване, което се осъществява с ревизионен акт по чл.108 от ДОПК. Административният орган е определил допълнителни задължения за данък МПС за периода 01.01.2014г. до 31.12.2018г. по реда на чл.107 ал.3 от ДОПК, както е посочено и в самия акт, като съдът намира, че именно това е приложимият процесуален ред.

Съгласно разпоредбата на чл.107 ал.3 от ДОПК акт за установяване на задължение по декларация се издава по искане на лицето или служебно, при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл.103 от ДОПК, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. В конкретния случай е безспорно установено, че не е образувано ревизионно производство и жалбоподателят не е платил задължението си за данък МПС по отношение на с рег. [рег.номер на МПС], марка „Ф. С.“ с номер на рамата WF0AXXGVBGG33511.

Установено е, че И. В. Д. в качеството си на собственик на автомобила е подал декларация за придобитото от него МПС, не е направил искане за издаване на АУЗД, и дължимия данък МПС не е заплатен в срок.

Така определеният с оспорения АУЗД данък МПС за процесния период 01.01.2014г. до 31.12.2018г. не е заплатен от жалбоподателя в размера, който е определен с акта.

Оспореният административен акт е издаден и в съответствие с материалния закон.

Издателят на акта е приложил правилно относимите материалноправни разпоредби и е действал в съответствие с целта на закона, издавайки законосъобразен АУЗД.

Съгласно чл. 52, т. 1 от ЗМДТ, с данък върху превозните средства се облагат превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България, като данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства /чл. 53 от

ЗМДТ/. В чл. 55, ал. 1 от ЗМДТ е предвидено, че за леки автомобили размерът на данъка се определя от Общинския съвет с Наредба при условията, по реда и в границите, определени със ЗМДТ – съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство. Следователно, правото на собственост върху превозното средство, попадащо в обхвата на чл.52 от ЗМДТ е правопораждащия юридически факт за дължимостта на данъка, поради което легитимирайки се като негов собственик до прекратяване на регистрацията, за жалбоподателя в качеството му на данъчно задължено лице по смисъла на чл.53 от ЗМДТ е възникнало задължението за заплащане в законоустановения срок.

Разпоредбата на чл. 58, ал. 4 изр.1 ЗМДТ е в сила от 01.01.2010 г. и съгласно нея за превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. Видно от съдържанието на правната норма, тя установява основание за освобождаване (по израза на закона) от задължение за данък върху превозните средства. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектоване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектоване.

Основанието е формулирано ясно и това, което изисква в първото изречение е прекратена регистрация на превозното средство. Разпоредбата не поставя никакви изисквания към основанието, на което е извършено прекратяването - релевантен е само факта на самото прекратяване.

Според чл.58 ал.5 от ЗМДТ, алинея 4 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата

Спорно между страните в настоящото производство е приложението на разпоредбата на чл. 58, ал. 4 от ЗМДТ, в която са предвидени предпоставки за освобождаване от данък върху превозните средства.

От приетото като писмено доказателство писмо с рег.№ 433200-12488/31.01.2020г. на ВПД Зам.началник Отдел “Пътна полиция“ при СДВР и приложената към него справка, изискана служебно от съда, се установява, че регистрацията на автомобила е прекратена на 04.04.2019г. поради разкомплектоване. Следователно не са налице условията на чл.58 ал.4 от ЗМДТ за недължимост на данъка, тъй като не е налице прекратена регистрация до 31.12.2018г.

Действително на 06.03.2017г. регистрацията на автомобила е прекратена, но на основание чл.143 ал.10 от Закона за движение по пътищата, поради което на основание чл.58 ал.5 от ЗМДТ данък моторно превозно средство се дължи в този случай.

От изложеното следва, че не е налице предвидената от разпоредбата на чл. 58, ал. 4, изр. първо от ЗМДТ предпоставка за освобождаване от данък, а именно прекратяване на регистрацията на МПС.

С оглед на изложеното, установените с оспорения акт задължения са определени законосъобразно. Превозното средство не е с прекратена регистрация към периода, за който е съставен оспореният акт и липсва законово основание за недължимост на данъка. Доколкото не са налице изключенията по чл. 58 от ЗМДТ, оспорваният не се явява освободено лице от публичното задължение за заплащане на данъка за процесния период. В гореизложения смисъл са и: Решение № 4970 от 09.04.2014 г. по

адм. дело № 16297 / 2013 г. на ВАС VII о.; Решение № 2017 от 12.02.2013 г. по адм. дело № 89/ 2013 г. на ВАС VII о.

По изложените съображения, АУЗД е законосъобразен, а подадената срещу него жалба е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1, изр. второ и изр. трето от ДОПК, претенцията на административния орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, поради което оспорващият следва да бъде осъден да заплати на административния орган, защитаван в процеса от юрисконсулт, сумата от 100 лева.

Съгласно чл. 160, ал. 6, изречение второ от ДОПК (Доп. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 18.09.2018 г.), във вр. с чл. 144, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, решението на административния съд по дела, по които се обжалват установени с ревизионния акт публични вземания общо в размер до 750 лв., в които не се включват начислените лихви за забава, е окончателно. В случая обжалваните установени с АУЗД публични вземания за данък превозно средство без лихвите за забава са в общ размер на 105 лв., поради което настоящият съдебен акт е окончателен.

Воден от гореизложеното и на чл. 160, ал. 1, пр. последно от ДОПК, Административен съд – София-град, 61 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. В. Д. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв.К. Комарски с посочен в жалбата съдебен адрес – [населено място], [улица], вх.А, ет.2, ап.5 срещу Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107 ал.3 от ДОПК № 504/ 28.05.2019г., , издаден от Х. Д. –старши инспектор по приходите в отдел „ОП-С./Т.“ на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, с който по отношение на И. В. Д. за периода 01.01.2014г. -31.12.2018г. е определен данък МПС за автомобил с рег. [рег.номер на МПС] в общ размер на 105 лева и лихви към 28.05.2019г. в размер на 29,19 лева, потвърден с Решение № СФД19-РД28-189/09.07.2019г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община.

ОСЪЖДА И. В. Д. , ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата от 100 /сто / лева, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е ОКОНЧАТЕЛНО на основание чл.160 ал.6 изр.2 от ДОПК

СЪДИЯ:

